

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

УСТАВНИ СУД ПРЕСУДИО:

Локалне самоуправе да плате путне трошкове по Закону

Након вишегодишњег мучења и ломатања по судовима, Независни синдикат просветних радника Војводине и његови чланови добили су пуну сатисфакцију и то од стране најмериторнијег органа у држави – Уставног суда. Повод за обраћање Уставном суду биле су пресуде нижих, а потом и Апелационог суда по представкама путника запослених у просвети који су годинама од стране локалних самоуправа оштећивани неисплаћивањем дела накнаде путних трошкова, поготово у случају када до школе долазе користећи сопствено возило јер им је онемогућен долазак и одлазак са посла средствима јавног превоза. У свему овоме један од „бисера“ била је локална самоуправа суботичка која је са једним од синдиката (Самосталним) закључила Споразум о накнади трошкова и поред противљења НСПРВ као легитимног учесника у тим преговорима, те је на тај начин запосленима од иначе умањеног износа колико износи месечна карта, исплаћивала $\frac{3}{4}$, дакле уместо пуног износа, запослени путник је на тај начин добијао свега **60%** пуног износа дневне карте. И не само то, ова локална самоуправа била је „маштовита“, па је својим запосленима одредила и километражу након које им припада ова умањена накнада трошкова, као и евидентан систем дискриминације, пошто је запосленима ван територије Града Суботице признавала трошак само од општинских граница до града, иако један број запослених у суботичким школама путује из суседних општина.

У жељи да за своје чланове, али и друге запослене у суботичким кућама знања „истерāju“ за њих њихово право, НСПРВ је покушао да то незаконито стање промени кроз закључивање новог споразума. Нажалост, опет је завршило по старом – Самостални синдикат је прихватио Споразум, а на запослене је вршен притисак да прихвате и такав Споразум, јер ће у противном остати и без икакве накнаде трошкова. Наравно, то наше представнике у Градском одбору Синдиката није обесхрабрило, као ни наше чланове који су „пресавили табак“ и утужили своје школе, јер локалну самоуправу и не могу и добили на суду. На инсистирање представника Града, школе су уложиле приговоре вишем суду, који је направио коперникански обрт, пресудивши супротно пресуди нижег суда. Овом приликом нећемо улазити у анализу због чега је то Апелациони суд учинио, али је врло индикативно да су већине судија у том суду раније биле судије Основног суда у Суботици, што је вероватно пресудило у овом случају. Не мирећи се ни са овим, Синдикат се обратио Уставном суду и Богу хвала да у овој земљи још увек постоји нада да ћемо кад-тад бити потпуно уређена правна држава, Уставни суд је стао на страну запослених и Синдиката и својом Одлуком **ИУо-154/2011** од **24.07.2014.** утврдио да су спорне одредбе Споразума о накнади трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији Града Суботице и члана **4, Анекса I** Споразума

(„Службени лист Града Суботице“ број 40/10) у супротности са Уставом и Законом.

Шта више, Уставни суд је посебно нагласио да је „јединица локалне самоуправе овлашћена само да обезбеђује средства у буџету за превоз запослених у основним и средњим школама, без права да својим актом пропише услове под којим запослени остварује право на накнаду трошкова превоза и да прави разлику између запослених који су се определили за месечне карте и који накнаду примају у пуном износу, односно у висини цене превозне карте“.

Да ли ће и ко ће сносити одговорност за све оно мучење око тешког истеривања правде, иако је свима било јасно да су тужиоци били у праву, показаће време. Наравно, нисмо претерано оптимисти, јер је и први наступ градоначелника Суботице био у том стилу – платићемо кад баш морамо, али невољно и уз много аргумената зашто су и досад закидали своје просветаре, очекујући ваљда да ће они одустати на дугом и тешком путу истеривања правде. Што се тиче политичара, без обзира што су се они мењали, али су увек имали исту аргументацију када је требало исплатити, у овом случају превоз, али и у другим случајевима из надлежности локалне самоуправе, без обзира ко је био власт, увек смо имали исти ниподаштавајући однос и непоштовање законске обавезе исплате одређених принадлежности, они очигледно неће сносити никакву санкцију. Нажалост, српско законодавство није англосаксонско, па онда не знамо, нити са сигурношћу можемо да тврдимо да ће ово суботичко искуство прецедентно користити нашим колегама у другим локалним самоуправама које такође имају овај проблем, а нисмо сигурни да ће ни Самостални синдикат који је потписивао споразуме на штету запослених бити санкционисан, као што нисмо сигурни да ли ће НСПРВ од свега овога имати корист у виду нових чланова, без обзира на ову велику и принципијелну победу нашег Синдиката.

Нови Сад, 26.08.2014.год.

проф. Хаци Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ

